

SCI-CONF.COM.UA

**SCIENCE, INNOVATIONS AND
EDUCATION: PROBLEMS
AND PROSPECTS**

**PROCEEDINGS OF V INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
DECEMBER 8-10, 2021**

**TOKYO
2021**

12.	<i>Сайбекова Ю. С.</i> EPIRACTIS HELLEBORINE (L.) CRANTS – РІДКІСНА РОСЛИНА НА ТЕРИТОРІЇ ПОЛТАВЩИНИ.	97
13.	<i>Шамелашвілі К. Л., Шаторна В. Ф., Гарець В. І., Ломиза Л. Л.</i> РІВЕНЬ НАКОПИЧЕННЯ КАДМІЮ ТА ЦИНКУ В ПЕЧІНЦІ ЩУРІВ ТА ЇХ ВПЛИВ НА АКТИВНІСТЬ ПЕЧІНКОВИХ ЕНЗИМІВ ПРИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОМУ ВПЛИВІ ХЛОРИДОМ КАДМІЮ.	100
MEDICAL SCIENCES		
14.	<i>Kopochynska Y. V., Zdanevych D. A.</i> REHABILITATION OF PATIENTS SUFFERING EARLY CHILD AUTISM.	103
15.	<i>Kryvetska I. I., Khovanets K. R.</i> ETIOLOGICAL FACTORS OF FACIAL NERVE NEURITIS IN THE DEVELOPMENT OF RASSOLIMO-MICHER-MELKERSON- ROSENTHAL SYNDROME.	112
16.	<i>Linovytska O., Dinets A., Lozinskiy V.</i> YOGA THERAPY – A TOOL OF REHABILITATION MEASURES FOR HYPERTENSION.	119
17.	<i>Mandryk O., Kifa A., Vakaruk D.</i> MODERN APPROACHES TO THE MANAGEMENT OF PATIENTS WITH NON-ALCOHOLIC STEATOGEPATITIS AGAINST OBESITY.	124
18.	<i>Sharma Divyanshu, Raghda Salah, Sohila Elkady, Abdalla Bahdar, Abramova N.</i> CHARCOT FOOT: BRIEF REVIEW.	127
19.	<i>Sydorchuk A. R., Harbuzova V. Yu.</i> MOLECULAR MECHANISMS OF ENDOTHELIUM DYSFUNCTION SEVERITY DEPENDING ON NOS3 (RS2070744) AND GNB3 (RS5443) GENES' POLYMORPHISM IN HYPERTENSIVE PATIENTS.	131
20.	<i>Анкутова А. В., Овсяннікова К. С., Бобро Л. М.</i> ДОЦІЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ АУДІОКНИГ - АВТОБІОГРАФІЙ ЯК ЗАСОБУ ТЕРАПІЇ ПАЛІАТИВНИХ ПАЦІЄНТІВ З МАЛИМИ ДІТЬМИ.	135
21.	<i>Аскаръянц В. П., Кобилжоновна Дилишода Шухратжон кизи, Садикова Ф. Р., Шукуралиева Мохинур Равшан кизи</i> ФУНКЦИОНАЛЬНЫЕ ОСОБЕННОСТИ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ГИПОТАЛАМИЧЕСКОГО ЦЕНТРА.	140
22.	<i>Аскаръянц В. П., Уролов Камолиддин Икром угли, Уролова Малика Икром кизи, Тулкунова Шахзода Ахмаджон кизи</i> ЗНАЧЕНИЕ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ГИПОФИЗА В АСПЕКТЕ ФИЗИОЛОГИИ.	148
23.	<i>Вишнякова Г. В., Покас О. В.</i> БІОЛОГІЧНІ ВЛАСТИВОСТІ АКТУАЛЬНИХ ШТАМІВ – ЗБУДНИКІВ НОЗОКОМІАЛЬНИХ ІНФЕКЦІЙ.	154

УДК: 616-039.76

ДОЦІЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ АУДІОКНИГ - АВТОБІОГРАФІЙ ЯК ЗАСОБУ ТЕРАПІЇ ПАЛІАТИВНИХ ПАЦІЄНТІВ З МАЛИМИ ДІТЬМИ

**Анкутова Анна Володимирівна,
Овсяннікова Ксенія Сергіївна**

Студенти 6 курсу

Науковий керівник:

Бобро Лілія Миколаївна

к.мед.н., доцент кафедри загальної
практики – сімейної медицини та внутрішніх хвороб
Харківський національний медичний університет
м. Харків, Україна

Анотація. У цій роботі проведено аналіз літературних джерел, де проводилася оцінка аудіокниг-автобіографій як засобу терапії для паліативних пацієнтів, які мають дітей раннього віку. Аналіз даних опитувань, що були проведені серед пацієнтів, показав, що біографічний метод терапії, а саме - створення аудіокниги як спадщини їхнім дітям, був ефективним для поліпшення душевних та психосоціальних страждань пацієнтів, допомагав хворим побороти страх смерті та страх покинути своїх дітей. При обробці даних, отриманих за допомогою опитувальника SF-36 показники душевного благополуччя відрізнялись до- та після створення аудіокниги, що вказує на позитивний вплив аудіокниг на емоційний та психичний стан здоров'я паліативних пацієнтів.

Ключові слова: аудіокниги-автобіографії, психосоціальні страждання, терапія, паліативний пацієнт.

Актуальність. Екзистенційні страждання, пов'язані з тривогою, душевними та психосоціальними стражданнями, часто зустрічаються у пацієнтів із захворюваннями, що не передбачають вилікування, і вимагають різнобічної підтримки для цих хворих [1, с. 607]. У паліативній допомозі

описано низку терапевтичних методик для покриття психосоціальних потреб і полегшення переживань пацієнтів. Останнім часом зростає інтерес до біографічних підходів зі створенням документів, які будуть передаватися як спадщина, включаючи такі методи, як терапія гідності, огляд життя або спогади [2, с. 445]. Набувають актуальності аудіобіографічні підходи, а саме запис аудіокниг, як можливості підтримки зв'язку зі своїми дітьми після смерті. Згідно досліджень Парк та співавт., 38% термінально хворих матерів не встигли попроситися зі своїми дітьми перед смертю, а 9 з 10 батьків відмічали, що їхні термінально хворі жінки переживали щодо почуттів своїх дітей з приводу їхньої смерті [3, с. 263]. Питання залишення маленьких дітей є додатковим тягарем для пацієнтів із невиліковними захворюваннями, що посилює страждання в процесі вмирання. Біографічний підхід може зменшити прояви депресії та покращити якість життя таких пацієнтів загалом.

Мета роботи: представити огляд наукових публікацій, які присвячені вивченню психологічного та фізіологічного впливу аудіобіографічного методу терапії (а саме запис аудіокниги-автобіографії) в рамках програм паліативної допомоги тяжкохворим.

Матеріали та методи: аналіз літературних джерел, де наводилися дані про вплив аудіобіографічної терапії на якість життя паліативних пацієнтів.

Результати та обговорення: Аналіз наукових джерел показав, що використання запису аудіокниг може розглядатися як ефективний метод аудіобіографічного терапевтичного лікування паліативних пацієнтів. Так, у дослідженні Кулса та співавт., проведеному з лютого 2017 року по вересень 2020 року, було включено 58 пацієнтів. Аналіз охоплював якісні дані незалежно від другої точки для оцінки терапії або тривалості завершених аудіокниг. Дослідження були розроблені як підхід із змішаними методами, з опитуваннями та напівструктурованими інтерв'ю двічі під час створення аудіокниги. Учасники були опитані досвідченим і підготовленим біографічним дослідником і лікарем, що спеціалізується в області паліативної допомоги (лікар медичної допомоги та психоонколог МОЗ) перед першим та після останнього запису

аудіокниги, щоб перевірити доцільність цього методу та відповідність отриманих результатів очікуванням, побоюванням, мотивації та досвіду. Після останнього запису респонденти були опитані з використанням опитувальника SF-36, за допомогою якого виявили позитивний вплив аудіокниг на емоційний та психичний стан здоров'я учасників дослідження.

У огляді біографічних втручань як терапевтичних методик паліативної допомоги, ми виявили кілька різних підходів із письмовими документами спадщини. Гессе та співавт. провели біографічне письмове дослідження, яке було присвячено біографії пацієнтів старшого віку, де основний інтерес був у тому, щоб залишити спадок [3, с. 265]. У іншому дослідженні Андо М. та співавт. головною метою було вивчення основних проблем, які турбують пацієнтів із прогресуючими онкологічними захворюваннями, визначені за допомогою структурованого процесу огляду життя та якісного дослідження з використанням техніки аналізу тексту [4, с. 268].

Однак раніше досліджень усної спадщини, як аудіокниги, не проводилося. У дослідженні впливу аудіокниги втручання було спрямоване на пацієнтів з маленькими дітьми, тому переважаючою темою в усіх інтерв'ю були діти. У цій темі такі терміни, як спадщина, мотивація, користь, цілі, труднощі та турботи були визначені як основні критерії оцінювання якості цього дослідження.

Пацієнти описували свій досвід під час сеансів запису як виснажливий, але в той же час були задоволені та щасливі всіма спогадами, які виникли.

Усі пацієнти рекомендували б метод психотерапії із записом аудіокниги іншим і робили б це знову. Це не змінилося і коли запис мав бути цифровим через пандемію Covid-19.

Батьки хотіли залишити щось після себе у спадок, наприклад, спогади та настанови, дати можливість своїм дітям почути їхній голос, настрої, відчуття спокою, що стане променем світла, який може провести їх у темні часи і таким чином діти відчують батьківську підтримку. Середній вік дітей пацієнтів становив 7 років, тому можна припустити, що більшість не вміла читати

письмові документи. Батьки були дуже стурбовані використанням аудіокниги. Їх турбував обсяг, зміст і те, хто може супроводжувати дітей під час користування аудіокнигою. Деякі учасники хотіли, щоб частини аудіокниги були відокремлені і використовувалися лише дітьми старшого віку.

Але учасники не очікували користі від втручання для себе. Пацієнти зауважували, що після запису аудіокниги, страх перед смертю став менше, аудіокнига дозволила знайти спокій, тож вони могли більше зосередитися на тут і зараз. З досліджень ми знаємо, що втручання, що містять біографічні елементи, ефективні для підвищення духовного благополуччя та зменшення депресії. Спогади мали соціальні, інструментальні та інтегративні функції. В дослідженні Вестергофа та співавт. вчені дійшли висновку, що спогади впливають на психологічні ресурси, такі як соціальна підтримка, подолання, пристосування, сенс життя та самооцінка [5, с. 112]. Результати представлених у дослідженні інтерв'ю підтверджують цей ефект. Подальші дослідження мають бути зосереджені на використанні та впливі цих аудіокниг на дітей, які пережили горе. Всі діти запитують про своє походження і хочуть знати про своїх батьків. Втрата батьків має великий вплив на все життя маленьких дітей, і цілком можливо, що аудіокнига може запобігти депресії або травматичним розладам у дітей.

Висновок: Проаналізувавши дані літератури, можна зробити висновок, про користь аудіобіографічного втручання як методу психотерапії. Створення аудіокниги допомогло батькам впоратися з обмеженою тривалістю життя. Можливість залишити спадок своїм маленьким дітям була великим полегшенням, незважаючи на величезні зусилля. Аудіокниги – це спосіб зберегти зв'язок із дуже маленькими дітьми. Збереження голосу матері чи батька пропонує додаткові можливості, оскільки воно переносить багато особистісних якостей. Були записані темперамент, гумор, сміх, особливі та унікальні фрази чи ідіоми, і діти могли б відчувати характер своїх батьків. Можна очікувати, що підтвердження вічної любові, яке діти зможуть неодноразово прослухувати, допоможе їм зростати без матері чи батька. В свою чергу, для

самих пацієнтів запис аудіокниги допоміг знайти надію, цінність та сенс свого життя.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Центр Громадського Здоров'я МОЗ України. Статистичні дані: Цукровий діабет 2020
2. Nurullina GM, Akhmadullina GI. Features of bone turnover in diabetes mellitus. *Osteoporosis and bone diseases*. 2017; 20(3):82-89. doi: 10.14341/osteo2017382-89
3. Laurent MR, Cook MJ, Gielen E et al. Lower bone turnover and relative bone deficits in men with metabolic syndrome: a matter of insulin sensitivity? The European Male Ageing Study. *Osteoporosis Int*. 2016; 27(11):3227–3237. doi:10.1007/s00198-016-3656-x
4. Hygum K, Starup-Linde J, Harslof T et al. Mechanisms in endocrinology: Diabetes mellitus, a state of low bone turnover – a systematic review and meta-analysis. *Eur J Endocrinol*. 2017;176(3): 137-157. doi: 10.1530/EJE-16-0652